

Poznań, 20 luty, 2026

Prof. zw. dr hab. nauk medycznych

Zygmunt Adamski, Poznań

Ocena

osiągnięć naukowych

dr med. Katarzyny Osipowicz

Zgodnie z uchwałą nr 69/NOZ/2025, Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Uniwersytetu Kaliskiego z dnia 18 grudnia 2025, o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Katarzyny Osipowicz, mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie następującą opinię,

1. Dane osobowe oraz przebieg pracy zawodowej dr n. med. Katarzyny Osipowicz

Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne.

Dr n. med. Katarzyna Osipowicz, w 2013 r, uzyskała tytuł lekarza na Kieunku Lekarskim Uniwersytetu Jagiellońskiego, Collegium Medicum w Krakowie

W 2014 r. odbyła Studia podyplomowe: Medycyna estetyczna i kosmetologia dla lekarzy w Krakowskiej Wyższej Szkole Promocji Zdrowia.

W 2017 r. – ukończyła Studia podyplomowe: Zarządzanie podmiotem medycznym, w Szkole Głównej Handlowej.

W 2019 r. uzyskała tytuł doktora nauk medycznych, w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Rozprawa doktorska nosiła tytuł:

„Ocena korelacji fenotypowej i genotypowej, odpowiedź na nowe zabiegi i ocena jakości życia pacjentów z pęcherzowym naskórkiem”

W 2020 r. uzyskała specjalizację z dermatologii i wenerologii, w Szpitalu Klinicznym Dzieciątka Jezus, Kliniki Dermatologii i Wenerologii Warszawskiego Uniwersyte Medycznego w Warszawie.

Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

W latach 2015 r. -2019 , była zatrudniona w Klinice Dermatologicznej Szpitala Klinicznego, Dzieciątka Jezus, w Warszawie. Początkowo na stanowisku asystenta. Od 2019 r. jako starszy system. Od 2020 r. i nadal pracuje w Klinice Dermatologii i Wenerologii, Uniwersyteckie Centrum Kliniczne Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego , jako lekarz dermatolog.

Od 2015 r. i nadal pracuje w Klinice Dermatologii i Immunodermatologii, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, jako podwykonawca w badaniach klinicznych dotyczących chorób pęcherzowych.

Od 2018 r. i nadal pracuje w Klinice Osipowicz & Turkowski Spółka z.o.o - Koordynator badań klinicznych, jako: dyrektor medyczny, specjalista dermatologii i wenerologii, lekarz medycyny estetycznej, trycholog.

Od 2019 r. pracuje w Klinice Ambroziak, jako lekarz medycyny estetycznej, dermatolog, badacz w badaniach -2015-2019

Od 2019 r. i nadal pracuje w Stowarzyszeniu Lekarzy Dermatologów Estetycznych, jako wykładowca i trener w Międzynarodowym Centrum Medycyny Anti-Aging

Od 2021 r. - 2022 r. była zatrudniona w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie – jako wykładowca na kierunku kosmetologia

Od 2024 r. i nadal pracuje w Uniwersytecie Kaliskim, Wydział Nauk o Zdrowiu, jako wykładowca na kierunku kosmetologia

W styczniu 2025 r. została zatrudniona w Wyższej Szkole Inżynierii i Zdrowia w Warszawie - podpisana rekomendacja o uruchomienie studiów II stopnia na kierunku Trychologia Kliniczna -współorganizator studiów II stopnia trychologia kliniczna.

2. Działalność naukowo-badawcza.

Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.

(Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce [Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.]

Tytuł osiągnięcia naukowego

„Stworzenie schematu diagnostycznego pomocnego w różnicowaniu różnych postaci liszaja płaskiego, ze szczególnym uwzględnieniem liszaja płaskiego jamy ustnej oraz nowatorskie zastosowanie przeszczepienia włosów w bliznę po liszaju owłosionej skóry głowy”.

Wykaz prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe stanowią **cztery cykle** artykułów naukowych powiązanych tematycznie.

Cykl 1:

Diagnostyka i leczenie liszaja płaskiego

Na cykl 1, dotyczący diagnostyki i leczenia liszaja płaskiego, składa się 5 publikacji naukowych:

- Osipowicz K.;Szymański K.; Pietrzyk E.; Milczarek E.; Kowalewski C.; Górski, R.;
Woźniak K.

Direct Immunofluorescence in Oral Lichen Planus and Related Lesions: Sensitivity,
Specificity, and Diagnostic Accuracy in a Single Diagnostic Center in Poland.

Dentistry Journal, 2024, 12,396.

MEiN 20, IF 2,5

- Osipowicz K.; Pietrzyk, E.; Milczarek, E.; Kowalewski, C.; Górski, R.; Pach J.,
Regulski P., Woźniak K.

Does the location of erosions or white patches within the oral cavity allow for
predicting the outcome of its histopathological examination?Journal of Clinical
Medicine 2025;

J. Clin. Med. 2025, 14(12), 4076;

MEiN 140, IF 1,664

- Osipowicz K., Turkowski P., Zdolińska Malinowska I.

Classification-Predictive Model Based on Artificial Neural Network Validated by
Histopathology and Direct Immunofluorescence for the Diagnosis of Oral Lichen
Planus.

Diagnostics, 2024,

MEiN 70 IF 3,0

- Osipowicz K., Turkowski P

Erosive and bullous oral lesions diagnostic challenges and clinical algorithms:

Journal of Clinical Medicine 2025;

MEiN 70 IF: 0,6

- Osipowicz K., Turkowski P., Woznia K., Kowalewski C., Pach J.,Regulski P.

Hair Transplantation for Lichen Planopilaris: A Case Serie Five Patients

Journal of Clinical Medicine 2025,74(17),

MEiN: 140, IF: 3,0

Wkład w rozwój nauki wynikający z dorobku naukowego w ramach prac zawartych w cyklu 1.

Cykl publikacji składający się na przedstawiony dorobek habilitacyjny koncentruje się na interdyscyplinarnym podejściu do diagnostyki i leczenia zmian chorobowych zlokalizowanych na błonach śluzowych jamy ustnej oraz owłosionej skóry głowy, ze szczególnym uwzględnieniem liszaja płaskiego - zarówno jego postaci jamy ustnej (oral lichen planus - OLP), jak i na skórze owłosionej głowy (lichen planopilaris - LPP).

Prace te wnoszą nową jakość do dermatologii, patologii jamy ustnej oraz medycyny estetycznej, odpowiadając na rosnące potrzeby kliniczne i diagnostyczne i obejmują następujące zagadnienia:

Ilościowa ocena skuteczności immunofluorescencji bezpośredniej (DIF) w diagnostyce różnicowej OLP (oral lichen planus)

W badaniu opublikowanym w *Dentistry Journal* (2024) oceniono przydatność immunofluorescencji bezpośredniej (DIF) w rozpoznawaniu OLP. Analiza przeprowadzona w jednej z największych polskich jednostek diagnostycznych umożliwiła określenie parametrów czułości, swoistości i dokładności tej techniki, co zdefiniowało ilościowo obiektywną wiarygodność tej metody w diagnostyce OLP. Bezpośrednia immunofluorescencja (DIF), zwłaszcza ocena złogów fibrynogenu, ma umiarkowaną, ale istotną wartość jako metoda komplementarna do histopatologii w diagnostyce liszaja płaskiego jamy ustnej. Zastosowanie obu technik równocześnie zwiększa trafność diagnostyczną i umożliwia wczesne wykrycie innych chorób pęcherzowych, takich jak pemfigoid błon śluzowych.

Ilościowa ocena wartości diagnostycznej lokalizacji zmian (erozji i plam białych) w jamie ustnej

Uzupełnieniem tej tematyki jest praca zaakceptowana do druku w *Journal of Clinical Medicine* (2025), w której przeanalizowano lokalizację nadzerek i zmleczeń w jamie ustnej. Wykazano, że określone obszary anatomiczne mogą mieć wartość predykcyjną w ocenie

typu i ryzyka OLP. Wyniki te mają praktyczne znaczenie dla lekarzy pierwszego kontaktu, stomatologów i dermatologów, umożliwiając wstępną kwalifikację pacjentów jeszcze przed wykonaniem badań specjalistycznych. Pozwala to na bardziej efektywne planowanie diagnostyki oraz daje klinicytom praktyczne narzędzie do komunikacji z pacjentem opartej na dowodach, wspierające proces uzyskiwania świadomej zgody na pobranie tkanki do badania histopatologicznego, co może zaowocować poprawą compliance po stronie pacjenta.

Innowacyjne zastosowanie sztucznej inteligencji w diagnostyce OLP

Znaczący wkład w rozwój nowoczesnej diagnostyki stanowi publikacja z 2024 roku opublikowana w *Diagnostics*, w której po raz pierwszy wykorzystano sztuczną inteligencję do predykcji rozpoznania OLP. Opracowany model oparty na sieci neuronowej został zwalidowany histopatologicznie i przy użyciu immunofluorescencji, co czyni tę pracę jednym z pionierskich wdrożeń AI w diagnostyce chorób błony śluzowej jamy ustnej. Zastosowanie tej technologii wyznacza kierunek przyszłych rozwiązań cyfrowych wspierających praktykę kliniczną w tym obszarze.

Kompleksowy algorytm diagnostyczny zmian w jamie ustnej

Kliniczne problemy diagnostyczne związane z nadżerkowymi i pęcherzowymi zmianami w jamie ustnej zostały szerzej omówione w publikacji *Open Dentistry Journal* (zaakceptowanej do druku w 2025), która zawiera pierwszy tak kompleksowy algorytm diagnostyczny oraz wskazówki ułatwiające różnicowanie przyczyn tych objawów. Praca ta ma charakter przeglądowo-opiniotwórczy i adresowana jest do szerokiego grona klinicystów zajmujących się chorobami błony śluzowej o dowolnym podłożu. Zebranie aktualnego stanu wiedzy w jednym miejscu, w postaci schematu graficznego, usystematyzowało fragmentaryczne informacje dostępne w literaturze naukowej i zaowocowało dostarczeniem kolejnego praktycznego narzędzia ułatwiającego pracę kliniczną.

Wykazanie wykonalności i wstępna ocena skuteczności leczenia skutków LPP za pomocą przeszczepienia włosów w bliznę na skórze głowy.

Tematyka cyklu obejmuje również aspekt terapeutyczny związany z leczeniem skutków bliznowaciejącej choroby skóry głowy. W pracy zaakceptowanej do druku w *Journal of Clinical Medicine* (2025) opisano największą jak dotąd serię przypadków przeszczepów włosów u pacjentów z LPP. Badanie to dowodzi, że przy odpowiedniej kontroli choroby możliwe jest bezpieczne i skuteczne leczenie poważnych i stygmatyzujących defektów estetycznych, co otwiera nowe perspektywy terapeutyczne dla tej grupy pacjentów. Znaczenie cyklu dla rozwoju dyscypliny

Całość prac badawczych cyklu 1 jest spójna i dotyczy zagadnień pokrewnych. W cyklu prac wykorzystano innowacyjne narzędzia diagnostyczne, jak i metody terapeutyczne, które pozwalają na różnicowanie chorób zapalnych, immunologicznych oraz genetycznych ze szczególnym uwzględnieniem lokalizacji zmian chorobowych w jamie ustnej i skórze owłosionej głowy.

Uzyskane wyniki mają bezpośrednie przełożenie na poprawę jakości opieki nad pacjentami oraz jakości ich życia. Interdyscyplinarny charakter badań i wyników powoduje istotny wkład habilitantki zarówno w rozwój wiedzy, jak i praktyki klinicznej z pogranicza dermatologii, patologii jamy ustnej, stomatologii, trychologii, medycyny estetycznej.

W drugim, trzecim i czwartym cyklu zestawiono publikacje dotyczące chorób, które wymagają diagnostyki różnicowej z liszajem płaskim, ze szczególnym uwzględnieniem zmian chorobowych zlokalizowanych na błonach śluzowych (jama ustna, przełyk, narządy płciowe) i/lub skórze owłosionej głowy:

Cykl 2:

Epidermolysis bullosa

- Kurnicka K, Kurnicka K, Osipowicz K, Dzikowska-Diduch O, Wertheim-Tysarowska K, Kowalewski C, Pruszczyk P.

The analysis of echocardiographic results in patients suffering from epidermolysis bullosa. Postępy Alergologii. (Advances in Dermatology and Allergology); 2020; 871-87

MEIN 70; IF 1,837

- Osipowicz K, Wychowanski P, Nieckula P, Shamsa S, Wertheim-Tysarowska K, Wozniak K, Kowalewski C.

Efficacy of gentamicin 0.3% solution of oral erosions healing in patients with severe generalized recessive dystrophic epidermolysis bullosa and its impact on the expression of type VII collagen.

Postępy Dermatologii i Alergologii. (Advances in Dermatology and Allergology) 2021 38(6):979-984.

MEiN 70 ; IF 1,664

- **Osipowicz K.**, Turkowski P., Zdolińska-Malinowska I.

Classification-Predictive Model Based on Artificial Neural Network Validated by
Histopathology and Direct Immunofluorescence for the Diagnosis of Oral Lichen Planus
Diagnostics, 2024,14(14), 1525.

MEiN 70; IF 3,0

- **Osipowicz K.**, Turkowski P.

Erosive and bullous oral lesions: diagnostic challenges and clinical algorithms
Journal of Clinical Medicine Med. 2025, 14(12),

MEiN 70 ; IF: 0,6

- **Osipowicz K.**, Turkowski P., Wozniak, K., Kowalewski C., Pach, J., Regulski P.

Hair Transplantation for Lichen Planopilaris: A Case Series of
Five Patients-
Journal of Clinical Medicine 2025,74(17),

MEiN 140 ; IF: 3,0

Podsumowanie cyklu drugiego osiągnięcia naukowego

dr n.med K. Osipowicz

Habilitantka wniosła istotny wkład w rozwój interdyscyplinarnej diagnostyki i terapii pacjentów z dziedzicznymi chorobami skóry, zwłaszcza w kontekście zespołów

pęcherzowych, takich jak epidermolysis bullosa (EB). Omówiła znaczenie następujących zagadnień:

Uzasadnienie rutynowego monitorowania serca u pacjentów z EB

Badania po raz pierwszy w Polsce objęły systematyczną ocenę funkcji serca u pacjentów z EB za pomocą echokardiografii. Choć większość chorych nie wykazywała objawów klinicznych ze strony układu krążenia, wykazano, że istnieje realne ryzyko rozwoju kardiomiopatii, mogącej znacząco pogarszać rokowanie. Na tej podstawie sformułowano wniosek o zasadności rutynowego monitorowania funkcji skurczowej i rozkurczowej lewej komory serca jako elementu opieki nad pacjentami z EB - w celu wykrycia zmian subklinicznych, zanim rozwiną się objawy kliniczne.

Uzasadnienie terapii gentamycyną u pacjentów z EB.

Równolegle, habilitantka oceniła skuteczność miejscowej terapii gentamycyną w leczeniu nadżerek jamy ustnej u pacjentów z recesywną dystroficzną postacią EB (RDEB). Badanie wykazało poprawę kliniczną pacjentów z RDEB, poprawiając ich komfort życia i stan błon śluzowych.

Prace podkreślają potrzebę kompleksowej, wielosystemowej opieki nad pacjentami z EB i stanowią przykład podejścia łączącego obserwację kliniczną z analizą funkcjonalną molekularną, co może mieć istotne implikacje dla praktyki medycznej i dalszych badań klinicznych. Wykazało poprawę kliniczną oraz częściową reekspresję kolagenu typu VII, co wskazuje nie tylko na korzystny efekt przeciwzapalny, ale także potencjalne działanie naprawcze leku na poziomie molekularnym. Wyniki te sugerują, że terapia miejscowa gentamycyną może stanowić wartościowe uzupełnienie leczenia.

Cykl 3:

Genodermatozy ichtiotyczne.

-Osipowicz K, Wertheim-Tysarowska K, Kwiek B, Jankowska E, Gos M, Charzewska A, Woźniak K, Kowalewski C.

Bullous diseases caused by KRT1 gene mutations: from epidemiolytic hyperkeratosis to a novel variant of epidermolysis bullosa simplex.

Postępy Dermatologii i Alergologii. (Advances in Dermatology and Allergology) 2021

Dec;38(6):1032-1038.

MEiN 70; IF 1,664

- J. Sawicka, A.Kutków ska-Każmierczak, K.Woźniak, A.Tysarowski, **K.Osipowicz**, J.Poznański, A.M. Rygiel, N. Braun-Walicka, K.Niepokój, J. Bal, C.Kowalewski, K.Wertheim-Tysarowska

Novel and recurrent variants of ATP 2C1 identified in patients with Hailey-Hailey disease
Journal of Applied

Genetics. 2020, 25;61(2): 187—193

MEiN:140; IF 3,240

- K Wertheim-Tysarowska, **K.Osipowicz**, B.Gielniewski, B

Wojtaś, A Szabelska-Beręsewicz, J.Zyprych-Walczak, A Mika, A.Tysarowski, K Duk, A Magdalena Rygiel, K Niepokój, K Woźniak, Cezary Kowalewski, J Wierzba, K Jezela-Stanek

The Epidermal Transcriptome Analysis of a Novel c.639_642dup LORICRIN Variant-
Delineation of the Loricrin Keratoderma Pathology.

International Journal of Molecular Sciences 2023 29;24(11):9459

MEiN:140 ; IF 4,9

- K. Wertheim-Tysarowska, **K. Osipowicz**, K. Woźniak, J. Sawicka, A.Mika, A.Kutkowska-Każmierczak, K.Niepokój, A.Sobczyńska-Tomaszewska, B.Wawrzycki, A. Pietrzak, R. Śmigiel, B. Wojtaś, B. Gielniewski, A.Szabelska-Beresewicz, J. Zyprych-Walczak, A.M. Rygiel, A.Domaszewicz, N.Braun-Walicka, A.Grabarczyk, S. Rzońca-Niewczas, L.Ruszkowska, M.Dawidziuk, D.Domański, T. Gambin, M. Jackiewicz, K. Duk, B. Dorożko, O.Szczygielski, N.Krześniak, B. H. Noszczyk, E. Obersztyn, J. Wierzba, A. Barczyk, J. Castaneda, A.Eckersdorf-Mastalerz, A. Jakubiuk-Tomaszuk, P. Własienko, I.Jaszczuk, A. Jezela-Stanek, J. Klapecki, M.van Geel, C.Kowalewski, J. Bal, A.Gostyński.

Molecular analysis of inherited disorders of cornification in Polish patients show novel variants and functional data and provokes questions on the significance of secondary findings

Orphanet Journal of Rare Diseases 2024, 5;19(1):413.

MEiN 100; IF 3,4

- S. V. J. Rossel, A. Reich, A. Baniel, K. Wertheim-Tysarowska, L. H. Frommherz, D. Nolberczak, A. Lesiak, B. Kwiek, K. Osipowicz, M. W. Bekken, L. Spruijt, M.

M. B. Seyger, M. Kołt-Kamińska, K. Giehl, J. Nartbutt, M. Vreeburg, P. M. Steijlen, E. Sprecher, M. van Geel, A. H. Gostyński.

Exploring shared clinical features and successful therapeutic intervention in CARD14-associated papulosquamous eruption

Journal of European Academy of Dermatology Venereology 2025, 39(6): IF 8,5

MEiN :140; IF 8,5

Podsumowanie cyklu 3 przedstawionego do oceny zestawu prac badawczych.

Dorobek habilitantki wnosi znaczący i wielowymiarowy wkład w rozwój wiedzy na temat genetycznie uwarunkowanych chorób skóry, ich diagnostyki molekularnej oraz patofizjologii naskórka.

Przeprowadzone badania przyczyniły się do poszerzenia klinicznego i molekularnego rozumienia rzadkich i trudnych diagnostycznie dermatoz, uwzględniając zarówno ich heterogenność genotypową, jak i zmienność fenotypową.

Jednym z przełomowych osiągnięć było pierwsze opisanie rodzinnej postaci epidermolysis bullosa simplex związanej z dominującą mutacją w genie KR T1 (c.591+IG>A), zidentyfikowaną prawie dekadę po pierwszych analizach klinicznych. Praca ta nie tylko potwierdziła patogenność tej rzadkiej mutacji,

ale także rozszerzyła znane spektrum fenotypowe związane z genem KRT1, co ma istotne znaczenie w praktyce diagnostycznej i poradnictwie genetycznym.

Podobnie, badania nad pacjentami z mutacjami ATP2C1 pozwoliły wykazać genetyczną heterogenność w populacji Europy Środkowej i udowodniły konieczność wieloetapowej interpretacji patogenności wariantów - w tym złożonych alleli - z wykorzystaniem zaawansowanej analizy in silico. Wykazano, że tylko kompleksowe podejście pozwala na właściwą klasyfikację mutacji w kontekście klinicznym.

Istotne znaczenie ma również wkład w rozwikłanie znaczenia mutacji nonsensownych w genie LORICRIN. Pokazano, że niektóre warianty przedwczesnego kodonu stop (np. p. Gln4Ter) mogą być łagodne lub bezobjawowe, co ma bezpośrednie zastosowanie w poradnictwie genetycznym oraz w ograniczaniu nieuzasadnionych interwencji klinicznych.

Na szczególną uwagę zasługują kompleksowe badania pacjentów z MeDOC (mechaniczną dysfunkcją bariery naskórkowej). Habilitantka wykazała, że technologia NGS jest skutecznym narzędziem diagnostycznym w tej grupie chorób, jednocześnie identyfikując nowe i powtarzające się warianty, w tym liczne zmiany liczby kopii (CNV) w genach TGM1 i SPINK5. Co więcej, wykazano obecność wtórnych wariantów genów modyfikujących fenotyp u wielu pacjentów, co otwiera nowe kierunki badań nad zmiennością objawów klinicznych.

Innowacyjny charakter prac podkreślają również badania funkcjonalne - analiza ekspresji RNA oraz profilu lipidowego w naskórku pacjentów z MeDOC - które dostarczyły nowych danych o dynamicznej strukturze naskórka i mechanizmach jego zaburzeń. Wyniki te mają potencjał do zastosowania w przyszłych terapiach ukierunkowanych molekularnie.

W zakresie chorób autozapalnych, habilitantka brała udział w analizie klinicznej pacjentów z kardiologicznie zależnymi dermatozami grudkowo-żłuszczącymi (CAPE). Praca ta nie tylko ukazała rozległą heterogenność fenotypową, ale po raz pierwszy wykazała skuteczność bimekizumabu w tej jednostce chorobowej. Podkreślono też potrzebę personalizacji terapii oraz uwzględnienia ograniczonego dostępu do diagnostyki genetycznej jako realnej bariery klinicznej.

Badania stanowią spójny i nowatorski dorobek, który realnie zmienia praktykę dermatologiczną w obszarze genodermatoz. Dzięki wykorzystaniu nowoczesnych metod molekularnych, takich jak NGS, analiza in silico, RNA-seq czy profilowanie lipidowe, udało się nie tylko poszerzyć spektrum znanych mutacji, ale także wskazać ich znaczenie kliniczne - od trafniejszej diagnostyki i prognozowania przebiegu choroby po właściwe poradnictwo rodzinne. Prace te pokazują, że rzadkie choroby skóry nie są jedynie problemem teoretycznym, lecz wymagają zindywidualizowanego podejścia

diagnostyczno-terapeutycznego, opartego na integracji wiedzy klinicznej i genetycznej. Wyniki badań przełożyły się na pierwsze w Polsce opisy nowych wariantów patogennych, rewizję znaczenia niektórych mutacji oraz udokumentowanie skuteczności terapii biologicznych w wybranych dermatozach, co stanowi wymierny wkład w poprawę jakości opieki nad pacjentami.

Cykl 4:

Autoimmunologiczne choroby pęcherzowe

Cykl czwarty obejmuje cztery publikacje dotyczące autoimmunologicznych chorób pęcherzowych

Osipowicz K., Kalinska-Bienias A., Kowalewski C., Woźniak K.

Development of bullous pemphigoid during the haemodialysis of a young man: case report and literature survey

International Wound Journal

2017, 14(1):288-292.

MEiN:100; IF 2,380

- Osipowicz K. Kowalewski C, Woźniak K.

Mycobacterium tuberculosis and pemphigus vulgaris

Postępy Dermatologii i Alergologii.(Advances in Dermatology and Allergology) 2018 Oct;35(5):532-534.

MEiN:70; IF:1,575

- Osipowicz K. Jakubowska B, Kowalewski C, Hashimoto T, Woźniak K.

Laser Scanning Confocal Microscopy for Diagnostics of Brunsting-Perry Type Cicatricial Pemphigoid Cases, along with Review of Literature.

Journal of clinical & experimental dermatology research 2019 10, 1-5.

MEiN: -IF: -

- Osipowicz K. Szymański K, Kowalewski C, Woźniak K.

Ocena publikacji zawartych w cyklu cyklu 4

Publikacje przedstawiają rzadki przypadek pęcherzycy zwykłej o nietypowym obrazie klinicznym, imitującym wyprysk dyshydrotyczny, co początkowo prowadziło do błędnych rozpoznań i opóźnienia wdrożenia właściwego leczenia. Dzięki zastosowaniu kompleksowej diagnostyki immunopatologicznej (histopatologia, DIF, IIF, ELISA) potwierdzono obecność przeciwciał przeciwko desmogleinie 3 i ustalono właściwe rozpoznanie. Przebieg choroby charakteryzował się nawrotami o zmiennej lokalizacji, przy utrzymujących się wysokich mianach przeciwciał, co podkreśla konieczność długofalowego monitorowania serologicznego. Doniesienia poszerzają wiedzę na temat fenotypowej heterogenności pęcherzycy zwykłej, zwracają uwagę na potrzebę szerokiej diagnostyki różnicowej oraz wskazują na skuteczność leczenia skojarzonego glikokortykosteroidami i dapsonem w nietypowych postaciach choroby.

W ostatnich latach rośnie liczba doniesień opisujących pęcherzowe choroby skóry i błon śluzowych, których etiologia jest złożona i często wieloczynnikowa. Analizowane przypadki i badania ukazują, że zarówno czynniki środowiskowe, jak i predyspozycje genetyczne, mogą prowadzić do aktywacji reakcji autoimmunologicznych lub zaburzeń strukturalnych w obrębie skóry i błon śluzowych, manifestujących się pęcherzami, nadżerkami i przewlekłymi ranami. • Potwierdzenie znaczenia analizy farmakologicznej w diagnostyce i leczeniu chorób autoimmunologicznych skóry

Zarówno pemfigoid pęcherzowy (BP), jak i pęcherzyca zwykła (PV) zostały opisane w przedstawionych wyżej publikacjach w kontekście czynników zewnętrznych (urazu mechanicznego) oraz działania leków przeciwwgruźliczych (ryfampicyny i izoniazydu). W obu przypadkach zaobserwowano, że dochodzi do zaburzenia integralności błony podstawnej (BMZ), aktywacji układu immunologicznego oraz produkcji autoprzeciwciał. Dodatkowo ryfampicyna, oprócz potencjału wywołania PV, może osłabiać skuteczność leczenia glikokortykosteroidami poprzez zmniejszenie ich stężenie we krwi i jednoczesne zwiększenie poziomu autoprzeciwciał, co może prowadzić do oporności na leczenie i przedłużenia przebiegu choroby. Wycofanie czynnika prowokującego (ryfampicyny) skutkowało kliniczną i

immunologiczną remisją, co potwierdza znaczenie analizy farmakologicznej w diagnostyce i leczeniu chorób autoimmunologicznych skóry.

Habilitantka omówiła możliwość poszerzenia spektrum fenotypowych mutacji KRT1

Genetycznie uwarunkowane dermatozy, takie jak epidermolysis bullosa simplex (EBS) również mogą prezentować się jako pęcherzowe schorzenia, choć ich mechanizm powstawania wynika z mutacji w genach odpowiedzialnych za strukturę keratynocytów (np. KRT1). Przeprowadzone badania molekularne i histologiczne pozwoliły rozszerzyć znane spektrum fenotypowe mutacji KRT1 i po raz pierwszy pozwoliły na opisanie rodzinnej postaci EBS związanej z tą mutacją, co stanowi istotny wkład w rozpoznawanie nietypowych przypadków genodermatoz.

Zastosowane techniki LSCM w pemfigoidzie bliznowaciejącym. Dopełnieniem całości jest analiza przypadku trudnego diagnostycznie pemfigoidu bliznowaciejącego typu Brunsting-Perry, w którym zastosowano technikę konfokalnej mikroskopii laserowej (LSCM). W warunkach niejednoznacznych wyników serologicznych LSCM umożliwiła dokładną lokalizację złogów immunoglobulin względem struktur błony podstawnej, potwierdzając diagnozę. Technika ta może stanowić cenne uzupełnienie klasycznych metod diagnostycznych w rzadkich postaciach autoimmunologicznych chorób pęcherzowych.

Badaczka omówiła znaczenie kompleksowej immunodiagnostyki w rozpoznawaniu nietypowych fenotypów pęcherzycy zwykłej

Opisany przypadek pęcherzycy zwykłej o nietypowej manifestacji klinicznej, przypominającej wyprysk dyshydrotyczny, stanowi istotne uzupełnienie wiedzy o fenotypowej zmienności tej choroby. Publikacja potwierdza, że brak klasycznych objawów, takich jak nadżerki błon śluzowych, może prowadzić do opóźnionej diagnozy i błędnego różnicowania z innymi dermatozami, m.in. łuszczycą krostkową czy grzybicą stóp. Zastosowanie kompleksowej diagnostyki immunopatologicznej, obejmującej histopatologię, DIF, IIF oraz ELISA pozwoliło na jednoznaczne ustalenie rozpoznania i wykazanie obecności przeciwciał przeciwko desmogleinie 3, mimo ograniczenia zmian do skóry. Na podstawie analizy powyżej przedstawionych wyników można wnioskować, że w diagnostyce i terapii dermatoz pęcherzowych niezbędne jest holistyczne podejście łączące ocenę czynników środowiskowych (leki, infekcje, urazy), analizę molekularną i histopatologiczną oraz dostęp do nowoczesnych metod obrazowania i immunodiagnostyki. Jedynie kompleksowa diagnostyka pozwala na trafne rozpoznanie, wdrożenie skutecznej terapii i uniknięcie powikłań systemowych.

3. Określenie wpływu habilitanta w rozwój nauki na podstawie przedstawionych cykli prac naukowych i podsumowanie całego osiągnięcia naukowego.

Habilitantka wykazała istotny wkład w rozwój nauk medycznych, a konkretnie w diagnostykę LP, ze szczególnym uwzględnieniem OLP i liszaja płaskiego mieszkowego LPP. W opublikowanych pracach naukowych Habilitantka podkreśliła złożoność diagnostyczną tej jednostki chorobowej oraz ograniczenia obecnie obowiązujących kryteriów i algorytmów. Jednym z głównych osiągnięć badawczych jest opracowanie nowego, autorskiego schematu diagnostycznego, który stanowi odpowiedź na niespójność i niewystarczalność dotychczasowych wytycznych publikowanych zarówno przez instytucje krajowe, jak i międzynarodowe.

Habilitantka wykazała, że lokalizacja zmian w obrębie błony śluzowej jamy ustnej istotnie koreluje z wynikami badań histopatologicznych, choć lokalizacje typowe dla OLP (podjęzykowe nadżerki czy zmiany na dziąsłach) nie zawsze wykazują związek z pozytywnym wynikiem HP. Największą wartość diagnostyczną przypisano owrzodzeniom błony śluzowej policzka, których ujemna wartość predykcyjna przewyższała nawet test DIF wykrywający złogi fibrynogenu. Jednocześnie Habilitantka wnioskowała o konieczności zachowania ostrożności w formułowaniu diagnozy wyłącznie na podstawie lokalizacji zmian, zwłaszcza w warunkach praktyki klinicznej z ograniczonym dostępem do dodatkowych narzędzi diagnostycznych. Sugeruje to potrzebę zastosowania bardziej zaawansowanych metod analizy danych, jak sieci neuronowe, które jednak wymagają większych zbiorów danych.

W ramach oceny przydatności diagnostycznej poszczególnych klas przeciwciał wykrywanych metodą DIF, po raz pierwszy w Polsce przeprowadzono porównanie tych wyników z wynikami histopatologii, traktowanej jako test referencyjny. Pozwoliło to na obliczenie parametrów wiarygodności testów immunologicznych i wykazanie potrzeby ich jednoczesnego stosowania z HP oraz powtarzania biopsji w przypadkach niejednoznacznych.

W kontekście liszaja mieszkowego, Habilitantka przedstawiła pierwsze w Polsce doświadczenia z przeszczepem włosów u pacjentów z tą chorobą. Pomimo ograniczonej liczby przypadków, wykazano, że taki zabieg może przynieść efekt terapeutyczny i poprawę estetyczną, ocenianą zarówno przez pacjentów, jak i lekarzy. W swoich analizach

Habilitantka odnosi się także do innych pęcherzowych chorób skóry, takich jak pemfigoid czy pęcherzyca zwykła (PV), podkreślając wpływ czynników środowiskowych, w tym leków (np. ryfampicyny) oraz infekcji (gruźlica), na ich rozwój i przebieg kliniczny. Udokumentowano przypadek PV wywołanej najprawdopodobniej przez lek przeciwgruźliczy oraz opóźnienie remisji choroby wskutek jego interakcji z glikokortykosteroidami.

Dodatkowo, Habilitantka przyczyniła się do poszerzenia wiedzy na temat rzadkich mutacji genetycznych w chorobach pęcherzowych, opisując pierwsze przypadki dziedzicznej epidermolysis bullosa simplex związanej z mutacją w genie KRT1. To odkrycie otwiera nowe perspektywy w zakresie diagnostyki genetycznej.

Podsumowane

Habilitantka nie tylko zidentyfikowała braki w istniejących standardach diagnostycznych, ale także zaproponowała konkretne narzędzia i schematy, które mogą usprawnić rozpoznawanie i różnicowanie liszaja płaskiego oraz innych chorób pęcherzowych. Jej badania mają praktyczne znaczenie kliniczne i stanowią istotny wkład w rozwój dermatologii i innych nauk medycznych.

4. Przyszłe kierunki badań

Habilitantka planuje kontynuację prowadzenia badań naukowych w obszarze liszaja; w przygotowaniu jest kolejna praca, dotycząca leczenia zmian skóry głowy w przebiegu LPP naltreksonem.

Habilitantka zajmuje się także łysieniem androgenowym; prowadzę ocenę wpływu ksantohumolu na efektywność przeszczepienia mieszków włosowych. Kolejnym obszarem zainteresowań habilitantki jest leczenie blizn. Gromadzi dane z praktyki klinicznej w zakresie leczenia blizn po cięciu cesarskim za pomocą lasera oraz blizn potrądzikowych za pomocą kwasów w celu optymalizacji efektywności tej terapii.

Habilitantka zajmuje się także EB. Okazjonalnie - ponieważ jest to choroba rzadka - prowadzi leczenie teleangiektazji u pacjentek z EB; bierze udział w opracowaniu polskich wytycznych dotyczących leczenia pacjentów dotkniętych tą chorobą.

Habilitantka pracuje również nad planowaniem i tworzeniem receptur kosmetyków do pielęgnacji owłosionej skóry głowy i włosów, wymienionych w punkcie 11.2. Opracowane receptury kosmetyków będą oceniane w badaniach planowanych badaniach klinicznych. Razem z prof. Joanną Harasim z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Habilitantka planuje badania nad zastosowaniem AI do diagnostyki i leczenia chorób skóry głowy.

Habilitantka zorganizowała konferencję przeznaczoną dla lekarzy i lekarzy dentyistów.

27 września 2025 roku w hotelu PURO w Warszawie odbyła się Konferencja MIND&MED "Medycyna - biznes i relacje w dobrym stylu" Konferencja Mind & Med to kompleksowy projekt edukacyjny skierowany do lekarek różnych specjalizacji oraz dentystek, które chcą rozwijać swoje kompetencje miękkie związane z opieką nad pacjentem oraz rozwojem placówek ochrony zdrowia. Celem wydarzenia było dostarczenie uczestniczkom praktycznej wiedzy, narzędzi oraz inspiracji niezbędnych do skutecznego prowadzenia własnej praktyki medycznej, zarządzania personelem medycznym oraz budowania wizerunku eksperckiego w mediach. Głównym wyzwaniem, na które odpowiada konferencja, był brak w programie studiów medycznych edukacji w tym obszarze, dostosowanej do specyficznych potrzeb kobiet w branży medycznej.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

W czasie swojej działalności naukowej Habilitantka odbyła wiele stazy naukowych, m.in.:
Stáže międzynarodowe

Klinika Medycyny Estetycznej US Dermoestetica, Barcelona (03.2025)

Szpital św. Jerzego, Sydney, Australia, (08.2019-09.2019)

Klinika Sinclair, Melbourne, Australia, (09.2019)

Instytut Melanome Australia (09.2019)

The University of Sydney Central Clinical School Australia, (10.2019)

Staż w klinice laseroterapii dr. Roberta Chow AM MB BS (Hons) FRACGP FAMAC M Appl Sci PhD Grad Cert Pain Management The University of Sydney Central Clinical School | Brain and Mind Centre, Faculty of Medicine and Health, The University of Sydney

Klinika Dermatologii i Wenerologii, Freiburg, Niemcy (12.2017)

Staż u Prof. dr med. Cristina Has z zakresu dermatozy oraz chorób pęcherzowych skóry

Uniwersyteckie Centrum Medyczne Groningen (UMGC), Groningen, Holandia, (06.2017-08.2017) Staż - dermatologia, choroby pęcherzowe Prof. Marcellinus Franciscus (Marcel) Jonkman

Szpital Schwabing Munchen, Munich Area, Niemcy (09.2012-10.2012) Staż - chirurgia dziecięca u prof. dr med. Stuarta Hosie

Szpital ogólny w Zagorze, Grecja 06.2012-08.2012 Staż - na oddziale chorób wewnętrznych

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę

Habilitantka dysponuje dużymi osiągnięciami dotyczącymi aktywności dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę m.in.:

a) Mentoring

Szpitala św. Jerzego Mentoring dermatologiczny w kampusiew Sydney, Australia,

08.2019

b) Wykłady i wystąpienia

Udział czynny:

AMWC Aesthetic & Anti-aging Medicine World Congress-Dubai 1-3. 10. 2025

European Hair Research Society Meeting & Trichoscopy Course (EHRS2025) 29-31 maja
202 XVI Kongres Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego, 10.2023

XIV Sympozjum naukowo-szkostwa Dermatologicznego "Polska Akademia Dermatologii i Wenerologii" 20.06-22.06.2024

XIV Sympozjum naukowo-szkostwa Dermatologicznego "Polska Akademia Dermatologii i Wenerologii" 20.06-22.06.2024

XIV Sympozjum naukowo-szkostwa Dermatologicznego "Polska Akademia Dermatologii i Wenerologii" 20.06-22.06.2024

8th Continental congress of dermatology international of dermatology international society of dermatology with 12th controversies in dermatology, Wrocław 23.05.2024 5

European Hair Research Society Meeting & Trichoscopy Course (EHRS2025) 29-31 maja 2025

European Academy Of Dermatology And Venerology (EADV) Congress, 10.2023

c). Działalność dydaktyczna:

Habilitatka wykazuje bardzo aktywną działalność dydaktyczną w różnych instytucjach m.in:

Uniwersytet Kaliski im. Prezydenta Stanisława Wojciechowskiego, 12.2023 – i nadal

Klinika Dermatologiczna Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus Warszawa, 09.2019-

I nadal

Stowarzyszenie Lekarzy Dermatologów Estetycznych, 2019 i nadal

d). Popularyzacja nauki

Habilitantka może poszczycić się 54 artykułami popularno- naukowymi m.in. ostatnio ukazały się następujące publikacje:

Kaleidoscope - wydanie 1 czerwiec 2025

Zwierciadło - wydanie 16 maj 2025

Kaleidoscope - wydanie 1 maj 2025

Zwierciadło - wydanie 1 kwiecień

Elle - wydanie 29 kwiecień 2025

Elle - wydanie marzec 2025

Kaleidoscope - wydanie 1 marca 2025

TwójStyl wydanie internetowe - wydanie marzec 2025

WP abc Zdrwie -Behealthy magazine - wydanie 14 marca 2025

Kaleidoscope - wydanie 1 luty 2025

Dermatic.pl - wydanie internetowe luty 2025

e). działalność organizacyjna.

1. Konferencja Mind Med, wrzesień 2025 r Warszawa

Organizacja konferencji dla branży medycznej

2. „Forum Młodych Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego” 24-25 października 2024 r. Łódź

Funkcja moderatora sekcji „Prezentacja Przypadków”

3. Konferencja Akademia Dermatologii i Wenereologii, Kazimierz Dolny 06.2022

Komitet organizacyjny - uczestnictwo aktywne w planowaniu wydarzenia, układaniu agendy, aktywna pomoc organizacyjna w trakcie wydarzenia.

f.) członkostwo w Towarzystwach naukowych

1. członkostwo od 2019 r. Międzynarodowe Towarzystwo Dermatologiczne
2. członkostwo od 2016 r. Międzynarodowe Towarzystwo Chirurgii Dermatologicznej ISDS
3. członkostwo od 2016 r. Dermatologia ESCAD, Europejskie Towarzystwo Kosmetyczne i Estetyczne

4. członkostwo od 2015 r. Europejska Akademia Dermatologii i Wenerologii
EADY
5. członkostwo od 2015 r. Polskie Towarzystwo Medycyny Estetycznej
POLME
6. członkostwo od 2015 r. Polskie Towarzystwo Dermatologiczne
7. członkostwo od 2014 r. Polskie Towarzystwo Dermatologiczne

Historyczne

1. członkostwo 01.2012- Europejskie Stowarzyszenie Chirurgów Dzieci
12.2012 EUPSA

7. Rozdziały w podręcznikach

- Wertheim-Tysarowska K, Osipowicz K.

Genodermatozy. [w:] Genetycznie uwarunkował zaburzenia rozwoju u dzieci.

Red. Śmigiel, Robert; Szczałuba, Krzysztof:

PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2021, 778 s. ISBN 978-83-200-6418-6

- Osipowicz K., Turkowski P., Julia Tarnowska., Patrycja Łazicka

Zastosowanie przeszczepu włosów – zasady ogólne i rola w feminizacji czoła,

[w:] Chirurgia szczękowo-twarzowa, estetyczna i plastyczna u pacjentów ze zdiagnozowaną dysmorfia płciową.

Red. Pokrowiecki R.:

PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2025

- Osipowicz K., Julia Tarnowska.

Aspekty pielęgnacji skóry u pacjentów transpłciowych -przygotowanie oraz opieka pooperacyjna,

[w:] Chirurgia szczękowo-twarzowa, estetyczn plastyczna u pacjentów ze zdiagnozowaną dysmorfia płciową.

Red. Pokrowiecki R.:

PZWL Wydawnictwo Lekarskie, 2025

Habilitationka jest autorem 13 recenzji w czasopismach punktowanych oraz 4 recenzji prac dyplomowych.

Uczestniczyła w 25 badaniach klinicznych leków dermatologicznych

Habilitationka brała udział w opracowaniu nowoczesnej linii produktów dla skóry głowy z zaburzoną równowagą (komercjalizacja w toku):

Seria obejmuje: CALMING SCALP SHAMPOO (Szampon do skóry wrażliwej), BALANCING SC ALP SHAMPOO (Szampon do skóry łojotokowej), DANDRUFF CONTROL SHAMPOO (Szampon przeciwłupieżowy), UVPROTECTIVEHAIR MIST (Mgietka UV do łodygi włosa), SCALP DEFENSE SPF SPRAY 50 (Fotoprotekcja skóry głowy), ENZYMATIC SC ALP PEEL (Peeling enzymatyczny do skóry głowy), REGENERATING SCALP MASK (Maska regenerująca ze składnikami biomimetycznymi i egzosomami), MOISTURE STRENGTH CONDITIONER (nawilżająca odżywka do włosów), LEAYE-INCONDITIONING SPRAY SPF (odżywka UV bez spłukiwania)

Habilitationka jest twórcą opracowania autorskiej receptury suplementów wspierających porost włosów (dopuszczony do sprzedaży):

Suplement: Supplement PureHealth Skin Hair Nails Udział w zespołach eksperckich lub konkursowych

Brała udział w zespole badawczym powołanym w celu opracowania wytycznych dotyczących opieki nad pacjentami z epidermolysis bullosa (2024).

8. Pozyskane Granty naukowe

- BIOOPA STRATEG-MED2/269807/14/NCBR/2015

Grant przyznany przez NCBiR w ramach programu Strategmed-2 i zrealizowany w latach 2016-202. Grant polegał na opracowaniu innowacyjnego produktu leczniczego terapii zaawansowanej -opatrunku biologicznego zawierającego mezenchymalne komórki macierzyste przeznaczone do stosowania w Epidermolysis bullosa o ranach przewlekłych.

- Złożony wniosek o grant NCN Miniatura 8 na projekt pt. "Wstępna ocena użyteczności klinicznej TrichoTest™ w diagnostyce i leczeniu łysienia u kobiet".

9 . Planowana działalność dydaktyczna

- Wyższa Szkoła Inżynierii i Zdrowie w Warszawie - podpisana rekomendacja o uruchomienie studiów II stopnia na kierunku Trychologia Kliniczna; współorganizator studiów II stopnia trychologia kliniczna.

10. Współpraca z sektorem gospodarczym

Habilitantka jest współwłaścicielką kliniki medycyny estetycznej Osipowicz & Turkowski w Warszawie

11. Podsumowanie całości dorobku Habilitantki

W skład osiągnięcia wchodzi dwa cztery publikacji naukowych. Pierwszy cykl dotyczy diagnostyki i różnicowania liszaja płaskiego oraz nowych możliwości terapeutycznych liszaja płaskiego mieszkowego i w jego skład wchodzi 5 prac. W skład pozostałych cykli, dotyczących innych chorób pęcherzowych, z którymi liszaj płaski jest różnicowany, wchodzi łącznie 11 publikacji.

Ponadto Habilitantka jest współautorką 3 rozdziałów w monografiach naukowych zakresu dermatologii i medycyny estetycznej.

Habilitantka aktywnie popularyzuje naukę. Indeks Hirscha Habilitantki należy interpretować z uwzględnieniem faktu, że zajmuje się ona chorobami rzadkimi, na temat których powstaje mniej publikacji, więc rzadziej są one cytowane.

Nie bez znaczenia jest fakt, że Habilitantka występowała na wielu krajowych i międzynarodowych wydarzeniach branżowych i konferencjach naukowych, a część z nich współorganizowała. Jest również członkinią wielu organizacji krajowych i międzynarodowych, które wywierają wpływ na współczesną dermatologię i medycynę estetyczną. Ponadto, Habilitantka zdobywała doświadczenie zawodowe nie tylko w krajowych jednostkach medycznych, ale również podczas wyjazdów zagranicznych, gdzie brała udział w stażach medycznych. Obecnie współprowadzi Klinikę OT.CO i bierze udział w badaniach klinicznych. Dodatkowo Habilitantka wykazała wpływ w rozwój przemysłu opracowując autorską recepturę szamponu oraz suplementu diety.

Habilitantka w trakcie kariery naukowej recenzowała publikacje naukowe oraz prace dyplomowe studentów, a także brała udział w grantach i projektach naukowych. Podkreślić należy, że podejmowane działania w obszarze dermatologii w znacznym stopniu sprzyjają pracy interdyscyplinarnej, łącząc różne dziedziny nauki i praktyki klinicznej.

12. Analiza bibliometryczna publikacji

na podstawie danych Biblioteki uczelnianej Warszawskiego Uniwersytetu
medycznego z dn. 30 września 2025 r.

- Dorobek przed uzyskaniem stopnia doktora

IF : 4,570; MniSW: 65

- Dorobek po uzyskaniu stopnia doktora

IF: 34,505; MNSW: 1215

Liczba cytowań:

SCOPUS:

z autocytowaniami: 66,

bez autocytowań: 61

Indeks HIRSHA : 5

WEB of SCIENCE:

z autocytowaniami: 63,

bez autocytowań: 58

Indeks HIRSHA : 4

Konkluzja.

Całokształt przedłożonego dorobku naukowego i organizacyjnego oraz dane o doświadczeniu zawodowym i dydaktycznym, poparte solidną dokumentacją oraz oparte na wyraźnie ugruntowanym profilu badawczym i dydaktycznym, stanowi w mojej ocenie podstawę do przyznania dr n med. Katarzynie Osipowicz , stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Kandydatka spełnia wymogi samodzielności badawczej, prezentuje dorobek naukowy o wartości rozwojowej.

Po zapoznaniu się z osiągnięciami naukowymi i z cyklem publikacji, przedstawionym jako osiągnięcie, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. b Ustawy, stanowiącymi podstawę do sformułowania wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego, stwierdzam, że dr n. med. Katarzyna Osipowicz spełnia wymogi określone w art. 219

ust. 1 pkt 2 Ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571).

Habilitantka jest w pełni ukształtowanym, gotowym do samodzielnej pracy naukowcem.

Prof. zw. dr hab. Zygmunt Adamski

Poznań, 20 lutego 2026 r.